

VILÉMOVSKÉ

PROSINEC 2021
ROČNÍK 27.

NOVINY

ZDROJ: SHUTTERSTOCK

ÚVODNÍ SLOVO, CHVILKA POEZIE

Vážení a milí spoluobčané,

čas opět o kus pokročil a já vás vítám u adventního vydání našich novin.

Ačkoliv se to nemusí většině z nás zdát reálné, pravdou je, že už nějaký čas máme advent, tedy čas těsně předvánoční. Tento čas bývá doprovázen zpravidla nejrůznějšími tradičními kulturními akcemi, rozsvěcujeme vánoční stromy u škol a na náměstích a krátce poté svoji roli přebírají Mikuláš s anděly a zlobivými čerty. Tyto obyčeje, ale třeba i vánoční trhy či nejrůznější tematicky podobné akce mají navodit vánoční atmosféru v každém z nás. Někdo tak pečce cukroví, cítí domácnost nebo se v nákupních centrech „honí“ za vánočními dárky, aby Ježíškovi ulevil. Ti moderněji založení pak tento „hon“ realizují v e-shopech.

Je ale toto podstata nejkrásnějších svátků v roce? Realita i letošního adventu je o některé tyto tradice a zvyky ochuzená. Náš vánoční stromek jsme rozsvítili za přítomnosti několika mála kolemdoucích, Mikuláš ani letos na Mlsné koze nenaděloval. Je to bezesporu smutné, nikoliv však tragické. Jako starostu, a hlavně tátu, mě samozřejmě moc mrzí skutečnost, že jsem si nemohl u rozsvíceného stromku poslechnout svou dceru spolu s ostatními dětmi z naší školy, že jsem si nemohl koupit některý z jejich či jiných výrobků a podpořit tak jejich šikovné ruce. A co se svařáku a trdelníku týče, zůstalo jen u chuti.

To se dá vydržet a pochopit. Já však postrádám jiné, v pravdě daleko hůře uchopitelné vánoční střípky.

V poslední době slyším stále častější stížnosti a nadávky prakticky na vše, v kontextu s tím, že v demokracii můžeme cokoliv. Co zkusit opak? Zkusme třeba podpořit ve společnosti více ohleduplnosti, slušnosti a zodpovědnosti k sobě, a hlavně k druhým. Zkusme vyměnit stále častější nadávky, agrese a vztek za poděkování, úsměv a radost. Zkusme místo křiku slušně požádat. Zkusme respektovat a uznávat jeden druhého. Zkusme věřit, že pekař umí upéct chleba, že učitel umí učit a že zubař vám sice nevyléčí hemeroidy, ale sedmičku vlevo dole ano. Zkusme prostě pochopit, že každý má v naší společnosti své místo a svou roli. Pak bude vše zase „v normálu“. Je to jen na nás! A zkusme to po celý rok, nejen o Vánocích.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Požehnané a klidné Vánoce strávené tam, kde je vám s těmi, co máte nejráději nejlépe, vám přeje

Bc. Zdeněk Černý
starosta obce

Chvilka poezie

Andělé

Ve stínu modlitby prosebné osud se slítoval,
anděly bez jména nám lidem do života daroval.

Za bouří divokých v tom obyčejném
lidském žití,
dobrota andělská do temna, jak maják
nám svítí.

Pohlazením po duši brousí hrany těžkých
dnů,
slova útěchy světa bol léčí, věřit můžeme
snům.

Odhoďme obavy, lehčí jsou než bubliny
z mýdla,
nebojme se ničeho, andělé půjčí nám
svá křídla.

Obdarování budeme světlem Betlémským
v kostele,
andělům z nebe na zem spadlým říkáme
„přátelé“.

#neviditelnabasnírka

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

ROZHOVOR - VILÉMOVŠTÍ DOBROVOLNÍ HASIČI

Zachraňují majetek, zdraví a životy. Pomáhají při odstraňování následků dopravních nehod, povodní a dalších mimořádných krizových situací. Jako organizátoři se účastní mnoha kulturních akcí, a to nejen pod hlavičkou obce. V tomto rozhovoru představím Vilémovský sbor dobrovolných hasičů z trochu jiného úhlu – zaměříme se na jeho jednotlivé členy, na jejich zkušenosti, vzpomínky, či názory. Pozvání dnes přijali tito členové sboru - paní Božena Röslerová a pánové Josef Starosta, Lukáš Zíma a Ing. Martin Klinger.

dali celkem často. Jiné to bylo u starostů, ti v pozici setrvali kolem jedné dekády.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Paní Božena Röslerová je nejdéle sloužící členkou sboru. Co Vás přivedlo k tomu, stát se dobrovolnou hasičkou? Jakou funkci jste vykonávala?

„Letos je to 52 let. Bylo mi třiatřicet let, kdy jsem díky manželovi vstoupila do sboru. V rámci aktivního členství jsem zastávala funkci pokladní.“

Za tu dobu, po kterou je paní Röslerová členkou sboru, byl nejdéle sloužícím velitelem jednotky pan Rudolf Pešík, který nás letos bohužel navždy opustil, jinak se velitelé stří-

Dalším dobrovolným hasičem je pan Josef Starosta.

„Mezi hasiči jsem 40 let, přičemž od revoluce jsem také starostou sboru. V této funkci jsem vystřídal pana Josefa Hejhala.“

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Martin Klinger je ve sboru o něco kratší dobu než paní Röslerová a pan Starosta. O jeho začátcích jsme si mohli přečíst v minulém čísle našich novin. V této souvislosti připomínám, že do kontaktu s hasiči se poprvé dostal v roce 2010 a oficiálním členem se stal před sedmi lety. Martin si velmi živě vzpomíná na svůj první výjezd, který byl neobyčejný, a proto na něj nikdy nezapomene.

„Snášeli jsme pacientku na lůžku přes úzké dveře, poté po točitém schodišti dolů – byly to velmi složité podmínky. Byl to první zásah, u kterého jsem byl, a když jsem viděl tu vděčnost manžela, který byl šťastný, že se nám podařilo jeho manželku dostat do sanitky. To byl takový můj první okamžik, kdy jsem si mohl říct ‚jo, dává to smysl!‘. Když člověka vytáhnou ve tři v noci z postele na výjezd, potom jde spát ve čtyři, aby v pět vstával do zaměstnání, tak není zrovna šťastný, ale potom vstává, sice unavený, ale s pocitem, že to za to stálo.“

Martin ale není z dnešních hostů služebně nejmladším členem. Tím je Lukáš Zíma, který se stal „dobrákem“ ještě o rok později než Martin. Na své začátky vzpomíná takto.

„Kolem hasičů jsem se „ochomejtal“ už dřív, už když jsem byl na základní škole, ale nějak moc mě to nechytlo, ale vystřídal jsem toho trošku víc a na střední škole jsem se začal motat kolem hasičů ve Velkém Šenově, nějakou dobu i v Mikulášovicích a ve finále jsem se domluvil s Vencou Markem a před šesti lety jsem vstoupil k dobrovolným hasičům ve Vilémově.“

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Vzpomeneš si na svojí první akci?

„Byla to záchrana dítěte z auta v parném létě, kdy nějakým způsobem selhalo zamykání auta a dítě v něm uvízlo. Rozbíjeli jsme okýnko, aby se dítě mohlo dostat ven. Moc hezké na tom bylo to, jak moc nám byli rodiče vděční za záchranu jejich dítěte.“

Pan Starosta také vzpomínal na své začátky a na svůj první zásah.

„Hasičem jsem byl už jako dítě, po vojně jsem byl hasičem i aktivním fotbalistou, trénoval jsem zdejší zázkovské družstvo. Hasiči a fotbal – obojí bylo moc časově náročné, a tak jsem si musel mezi nimi zvolit. Zvolil jsem hasiče. První větší zásah byl v září 1979, kdy hořel místní statek. Dřív jsme neměli cisterny, takže bylo složitější dostat vodu k požáru, pan Blažek s traktorem dovážel vodu.“

Nakonec zavzpomínala na některé zásahy také paní Röslerová.

Například vzpomínala na to, jak hořela bývalá benzínová pumpa u silnice směrem na Mikulášovice a voda se musela dovážet z rybníka za bývalou cihelnou traktorem. Dále také připomněla, jak hasiči v lednu roku 1967 hasili oheň domu ve společenských oblecích, neboť byli odvoláni přímo z probíhajícího plesu. Dále dodala, že od osmačtyřicátého tady bylo asi 6 nebo 7 velkých požárů.

Jedním z témat našeho rozhovoru byly kulturní akce, které organizovali hasiči v minulosti.

Hasiči pravidelně pořádali své „Čarodějnice“, ještě u závodního klubu. To byla dlouholetá tradice. Pan Starosta vzpomínal na to, když jeden rok postavili májku, šli do hospody a když odcházeli domů, májka tam nebyla. V tu chvíli nadšení samozřejmě nebyli, protože nebylo jednoduché ji postavit.

Dále pořádali hasičské plesy. Jak vypráví paní Röslerová, po dvojicích chodili do všech domů ve Vilémově a osobně zvali k účasti občany obce. Když na některý dům zapomněli, tak dostali vynadáno. Občané Vilémova chtěli finančně přispět, ačkoliv na ples nešli.

Paní Röslerová a pan Starosta dále vzpomínali, jak si dříve dobráci přivydělávali sušením sena nebo sběrem papíru a šrotu – hasiči po vesnici uklidili nepořádek, díky čemuž měli nějaký peníz navíc, třeba na pořádání plesů.

A teď, když za nějakou dobu bude otevřena Jednička (kulturní dům v budově bývalého provozu 1 společnosti STAP, pozn.), dočkáme se obnovení hasičských plesů?

Všichni zúčastnění se shodují, že když to bude možné, tak určitě.

Můžete porovnat, jakou partu měli hasiči dříve a jaká je dnes?

Pan Starosta se vyjádřil takto: „Teď je taky dobrá parta. Kluci se zatím nepozabíjeli, což je hlavní (smích). Já jsem spokojený. Jsem rád, že jsou kluci soběstační – mají svého velitele, takže nás starší na výjezdech už tolik nepotřebují. My se věnujeme už hlavně dětem a organizačním záležitostem.“

Jak to vypadá s budoucností sboru?

Pan Starosta pokračuje: „Mladých hasičů máme celkem dost a navíc máme na stole šest nových přihlášek. Takže si myslím, že o budoucnost sboru se bát nemusíme. Nicméně bych byl rád, kdyby se našel nový starosta sboru.“ K tomu Martin Klínger se smíchem dodává, že pan Starosta vyhořuje už deset let, že skončí.

Starosta sboru se volí na pět let. Jak je to s velitelem zášahové jednotky? Kdo jej jmenuje?

O tom, kdo bude velitelem výjezdové jednotky, se dohodnou kluci mezi sebou. Na návrh

jednotky poté velitele jmenuje starosta obce jakožto zřizovatel.

Presuňme se k úspěchům sboru. V klubovně máte několik vitrín plných trofejí, jak si tedy sbor stojí na soutěžích?

Paní Röslerová úvodem podotkla, že v současnosti soutěží už jen mládež. Dále dodala, že byla doba, kdy jezdili i chlapi, ale nedařilo se jim. Vzhledem k častým technickým problémům, se kterými se potýkali, účast na soutěžích vzdali. Následně paní Röslerovou doplnil pan Starosta. „Potom začala jezdit na soutěže naše děvčata. A těm se na soutěžích dařilo (ukazuje na vitrínu plnou pohárů). Na soutěže jezdily dva nebo tři roky, dokonce vyhrály jeden ročník soutěže Florian cup, potom už se ale družstvo postupně rozpadlo.“

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Takže štafetu po mužích a ženách převzaly děti.

Pan Starosta: „Ano, ty si jeden čas vedly velmi dobře.“

Teď už si tedy dobře nevedou?

„V současnosti tolik ne, protože silný ročník nám odrostl a teď máme mladší děti, takže jejich čas přijde zase za pár let a věřím, že nějaké poháry ve vitríně opět přibudou.“

Kromě ocenění ze soutěží, jste pyšní ještě na nějaká jiná?

Hasiči si velmi cení praporu, který sbor dostal od obce Vilémov k výročí 150 let od založení sboru. Starosta sboru velmi děkuje za prapor obecnímu úřadu a zastupitelstvu obce. Současně velmi děkuje zejména panu starostovi, paní místostarostce a Martinu Klíngerovi za to, co vše udělali pro slavnost 150. výročí sboru.

Dále si hasiči váží ocenění za příkladnou práci, které obdrželi na zmínované slavnosti od starostky okrsku Pavlína Kocůrkové. Lukáš Zíma je zase rád, že v posledních letech dostal sbor od kraje hodně nové techniky, dýchacích přístrojů, nebo oblečení.

Přemýšlel některý z místních hasičů o tom, že by se stal profesionálem?

Jako jediný, minimálně z přítomných, uvažoval o kariéře profesionálního hasiče Lukáš Zíma: „V minulosti jsem o tom přemýšlel. Sešlo z toho ale hlavně kvůli tomu, že práce hasičů je poslední dobou hodně náročná na psychiku člověka. Zejména kvůli častým dopravním nehodám a dalším událostem poslední doby jsem si uvědomil, že nepříjemný zásah, který zažijeme my dobrovolní hasiči jednou za delší dobu, bych jako profesionál zažíval častěji. Další věcí je finanční stránka – profesionální hasiči v okolí většinou musí mít ještě druhé zaměstnání, aby se dokázali uživit.“

Martin Klínger jeho myšlenku doplňuje: „Klíčová věc je ta, že když my tady máme nějakou ošklivou událost – nějaké zranění, utrpení, smrt a podobně, tak je to, dejme tomu, jednou za pět let, ale když je člověk u profesionálů, tak je lidské utrpení jeho denním chlebem – dopravní nehody, otevírání bytů, snášení lidí do sanitky a podobně. Potom si to člověk s sebou bere domů, přemýšlí nad tím. My dobrovolní máme hasičství jako takový koníček, ke kterému holt bohužel někdy utrpení patří, ale není to tak často, takže se s tím někdy vnitřně dokážeme srovnat.“

Zajímalo mne, jestli se dá srovnat počet výjezdů v minulosti a dnes.

Dřív se nejezdilo k tak vypjatým situacím jako je utopený člověk, nehoda a podobně. Nestávalo se, že by se na tyto akce volali dobrovolní hasiči. Událostí bylo méně, tudíž měli více prostoru profesionální hasiči, případně věc řešila přímo policie. Dobrovolní hasiči tak jezdili prakticky jen k požárům. Dnes jsou zhruba z 90 procent výjezdy o technické pomoci – například odstraňování oleje či popadaných stromů ze silnice.

V posledních letech se ukazuje, že hasičská zbrojnice nestojí na strategicky výhodném místě. Hasiči při povodních nejdříve musejí odčerpat vodu ze své základny, až poté mohou vyjet. Nebylo by žádoucí se přestěhovat do vhodnějších prostor?

Všichni přítomní souhlasí s tím, že by bylo samozřejmě dobré základnu přesunout na vyvýšené místo. V budově, kde nyní sbor sídlí, je od šedesátých let minulého století. Jak se píše v knize Potoky vody, potu a piva: „V roce 1964 vilémovský národní výbor zís-

kal do svého majetku bytový dům č. p. 174 s garážemi vybudovaný v roce 1921 majiteli přádelny F. X. Richter v Dolině a upravil jeho přízemí pro potřeby Komunálního podniku Rumburk. Ten zde necelé dva roky provozoval holičství a kadeřnictví, než bylo nutno provozovnu pro katastrofální stav vodoinstalace, kanalizace, střešní krytiny a ,houby v přízemí i poschodí' přemístit do objektu č. p. 132. Vyprázdněné prostory s garážemi získali v roce 1967 místní hasiči.“

Navíc v této budově není místnost, kde by se dalo něco usušit. Když chlapi přijedou z výjezdu, musejí si věci hodit na skříňky. Může se to dát do klubovny, ale ta má být spíše kulturní místnost a ne sušárna.

Pan Starosta závěrem dodává, že spolupráce s nynějším starostou a obecním úřadem je vynikající a nemůže si ji vynachválit. Dále by sbor mezi sebou velmi rád uvítal další nové členy – dveře mají otevřené nejen děti, ale rovněž dospělí do výjezdové jednotky. Dnes sbor čítá třicet členů, bývalo i šedesát. A v neposlední řadě patří poděkování také dámám Calabové a Starostové za jejich práci s mládeží.

Ing. Zdeněk Maier

Inzerce

Hledáte perspektivní a velmi dobře placenou práci?

Společnost STAP a. s. Vilémov u Šluknova hledá adepty na pozici TKADLENA/TKADLEC.

Nástup možný **IHNED!** Místo výkonu práce Vilémov u Šluknova a Velký Šenov.

U této pozice nabízíme tyto směnné režimy:

- dvousměnný - 7,5 hodinové směny, ranní, odpolední směna
- třisměnný - 7,5 hodinové směny, ranní, odpolední a noční směna
- nepřetržitý provoz - 12 hodinové směny, krátký, dlouhý týden

Nabízíme odpovídající mzdové ohodnocení plus benefity:

Motivační bonus při nástupu 3.000,- Kč a další motivační odměny v rámci úspěšného závěru a po jeho dokončení. Další benefity: stravenková karta, příspěvek na penzijní připojištění, věrnostní příplatky, 13. plat. Možnost zajištění ubytování. Další detaily k nabízené pozici při osobním pohovoru.

Požadujeme:

Kvalifikace není podmínkou, stačí když máte šikovné ruce, trpělivost a chuť se učit nové věci.

V případě zájmu volejte STAP a.s. – personální odbor p. Kateřina Hajníková – 415 315 511 (mobil – 721 573 728), případně zašlete svůj životopis na e-mail: khajnikova@stap.cz

Prosíme, pouze vážní zájemci!

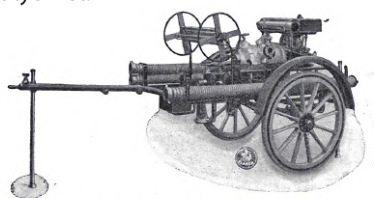

ZDROJ: VLASTNÍ SBÍRKA

HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU

V sérii článků o Sboru dobrovolných hasičů dnes ukončíme předválečnou německou historii a přeneseme se do poválečného českého období sboru.

Dnešní vyprávění začneme rokem 1927, kdy zemřel dlouholetý starosta sboru Emanuel Richter, který stál v čele sboru dlouhých 36 let. Jeho odchodem skončila stará císařská doba a započalo turbulentní období, které nepoznamenalo jen sbor, ale celý svět. Příjemným okamžikem bylo předání daru obce sboru k šedesátému výročí – motorové stříkačky Flader 600. Oslavy tohoto výročí se uskutečnily v roce 1930 a Vilémovští hasiči se díky této moderní technice výrazně posunuli od do té doby ještě ručně ovládaných stříkaček. Použití motorové stříkačky vidíme na úvodní fotografii z požárního cvičení u přádelny F. X. Richtera v Dolině v polovině třicátých let.

Tragbare Motorsprütze auf gummibereiftem Transportwagen.

Hans Flader
Spezialfabrik moderner Feuerlöschgeräte
Pleil-Sorgenthal
bei Weipert (Böhmen).

ZDROJ: VLASTNÍ SBÍRKA

Připojením Sudet k Německé říši se hasičské spolky dostaly pod říšské velení, které svými politickými ideologiemi nedávalo prostor pro samostatně fungující spolky jakýchkoliv společenských oblastí. Sborny dobrovolných hasičů byly převedeny na FLP – Feuer-

löschpolizei, tzv. Požární ochranná policie, a byly podřízeny místnímu policejnímu sboru. Právě toto včlenění včetně stejných hodností jako u policie se mnohým hasičským funkcionářům stalo osudným, protože v poválečné době se neřešilo „kdo byl kde“, ale jakou má uniformovanou hodnost a ještě k tomu u ozbrojených složek. Celkem brzy se nadšení z připojení k říši uklidnilo, zejména když museli první muži rukovat do armády a posléze na frontu. Pro sbor to znamenalo, že ke konci války k požárům vyráželi vysloužilci sboru spolu s dětmi z požárního dorostu. Poslední požáry v režii Freiwilliger Feuerwehr-Verein Wölmsdorf byly v roce 1946. Jeden z nejnámějších požárů v divokém období krátce po válce byl požár obchodu Franze Lodeho. K požáru přivlekli zbylí hasiči ruční stříkačku z dolní zbrojnice, protože motorovou neuměli nikdo z nich obsluhovat. V blízkém hostinci měli tu noc oslavu příslušníci finanční stráže, kteří k požáru přispěli a hrozili hasičům zastřelením, pokud nezačnou hasit i stříkačkou motorovou. Situaci zachránil poslední z družstva motorové stříkačky Oswald Hauschild, který k požáru také přispěl a stříkačku zprovoznil.

Na přiloženém snímku je strojník Oswald Hauschild s vilémovskou stříkačkou před horní zbrojnicí, na které je vidět cedule s označením obce. Snímek vznikl ještě v dobách míru ve třicátých letech.

Při hašení požárů na konci čtyřicátých let již pomáhali vojáci z Mikulášovické posádky a prořídle řady hasičů začali doplňovat čeští hasiči z obyvatelstva, které přišlo osidlovat pohraničí.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Mezi prvními byli Ladislav Majer, František Hembal, Ludvík Jančík, Miloslav Kučera s manželkou Bohumilou, manželé Karel a Helena Havlíčkovi, František Hadys, Miloslav Kupka a Vladimír Vinš. Tímto byl položen personální základ pro nově vzniklý Sbor dobrovolných hasičů Vilémov u Šluknova, který dodnes funguje. Více fotografií, informací a souvislostí lze najít v publikaci Potoky vody, potu a piva – Stopadesát a jeden rok vilémovských hasičů autorů Mgr. Jana Němce a Ing. Martina Klingera. Publikaci je možné si zakoupit na vilémovské poště za výrobní náklady 100 Kč.

V příštím vydání VN se ve stručné historii sboru budeme zabývat počátky poválečného sboru až do období normalizace.

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

22.12.2021

OD 17.00 HOD. DO 19.00 HOD.
V KOSTELE NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

DOPROVODNÝ PROGRAM:

„POCHOD ZA BETLÉMSKOU HVĚZDOU“
TRASA: START: V 16:00 HODIN OD ZŠ, ŠMĚR K VILÉMOVSKÉMU
VIADUKTU, BETLÉM U PANÍ MOŠOVSKÉ, MALÝM TUNÝLKEM
KE KRMELCI A ZPĚT K CÍLI U NAŠEHO KOSTELÍKU.
CESTA BUDE ZNAČENA LUCERNIČKAMI.

JABLÍČKA A TVRDÝCH CHLĚB PRO ZVÍŘÁTKA S SEBOU.
LAMPIONKY TĚŽ VÍTÁNY.

„POKOJ VE MĚ, POKOJ S TĚBOU.“

OBEC VILÉMOV

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

PROSINCOVÉ ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Krátce se ještě vrátíme do listopadu, kdy k nám dorazila příjemná zpráva z Národního parku České Švýcarsko. Ve výtvarné soutěži, o které bylo psáno v minulém čísle VN, se umístila Dorinka Vejražková z naší MŠ na krásném třetím místě. Byla to velká radost a všichni jsme to společně oslavili.

Předvánoční čas je vždy plný různých aktivit a bylo tomu tak i letos. S dětmi jsme se připravovali na vystoupení k chystanému „Rozsvícení vánočního stromu“ a také jsme tvořili výrobky k prodeji ve stánku. Protože tato akce nemohla být uskutečněna, byla část vystoupení zveřejněna na FB školy a výrobky dětí si mohou rodiče zakoupit ve školce.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Tvořili jsme zdobené svíčky, perníčkové zápichy, lucerničky ze sklenic s motivem Betlému, sovičky ze šišek, papírové andělky a další.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

I tento rok nás navštívil Mikuláš s čertem a andělem. O tuto návštěvu se „postarali“ zaměstnanci MŠ.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Protože bylo trio Mikuláš & Co velice hodné, nikdo z dětíček neplakal. Děti přednesly básničky, slíbily, že budou hodné a dostaly zaslouženou nadílku. Opět děkujeme manželům Migovým za jejich příspěví. Jako kaž-

dý rok v tomto období, společně zpíváme i posloucháme koledy, vytváříme dekorace, vyprávíme si o našich tradicích a vánočních zvycích. Snažíme se, aby si děti toto kouzelné období co nejvíce užily a čekání na Vánoce jim příjemně ubíhalo.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Děti i zaměstnanci mateřské školy přejí všem krásné Vánoce, zdraví a vše dobré v novém roce.

Eva Klingnerová

Zleva stojí: Pešík, Mrkvička, Hýbl, Svoboda J., Suk B., Súra. Zleva v pokleku: Žembery, Skála, Rota, Vlach, Kadleček, Herzik

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

VILÉMOVSKÉMU FOTBALU JE 65 LET

Vilémovští fotbalisté a jejich příznivci si letos připomínají 65 let od založení místního klubu. Poprosili jsme pana Petra Horáka, pravidelného příspěvovatele Mikulášovic-
kých novin, a hlavně velkého znalce historie – nejen - právě zdejšího fotbalu, aby nám k té příležitosti napsal pár řádků, jak to celé začalo. Panu Horákovu děkujeme, že výzvu přijal a níže už jeho vlastní text:

Místní fotbalisté nepatřili zrovna k průkopníkům tohoto sportu ve výběžku. Všude v okolí měli určitou výhodu v tom, že se tam hrálo už před válkou a jako dědictví po původních osídlencích zůstalo určité zázemí, jako například kdysi vybudovaná hřiště. Takové výhody měli třeba v Poustevně, Mikulášovicích, Šenově, Rumburku.

Nejstarší fotografie vilémovských fotbalových průkopníků, kteří začínali na louce za dnešním Siopsem. Identifikace jednotlivých aktérů se nepodařila. Zřejmě v této sestavě tehdy tak překvapivě poslali domů Šluknováky s rychtou 7:0

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

I přes tento handicap začali místní postupně chlapci koketovat s kulatým nesmy-

slem už záhy po válce, v roce 1948, poté, co se nově příchozí obyvatelé v obci usadili a pomalu se začínali zajímat i o to, jak si zpříjemnit volný čas.

Podle velice skromných poznámek v obecní kronice byly první kroky fotbalových nadšenců ve Vilémově velice rozpačité. Příznivci tohoto našeho nejpoblábnějšího sportu vznesli žádost na přidělení pozemku pro provozování svojí činnosti. Jednalo se o louku za domem s číslem popisným 4, tedy za dnešní správní budovou firmy SIOPS. Tehdejší zástupci MNV (pozn.: pro mladší generaci – místní národní výbor, dnes obecní úřad), vedení předsedou panem Juliem Vrzákem, dne 29. ledna 1948 na své schůzi žádosti vyhověli a fotbalistům pláček bezplatně propůjčili na dobu 5 let. Zdejší terén ale nebyl pro fotbal zrovna ideální. Na svažité louce bylo nutno odstranit nerovnosti. Nicméně louka vyhovovala svými rozměry, a tak se v krátké době svépomocí vyrobily branky, nalajnovalo se, a tak vlastně vzniklo první fotbalové hřiště ve Vilémově. Síť do branek a první dresy zakoupila a věnovala obec, která podobné iniciativy v té době hlavně z politických důvodů podporovala. Klubovými barvami se stala bílá a zelená, které byly také barvami obce. Tomu odpovídala zelená tílka a bílé režné trenýrky. K slavnostnímu otevření nového hřiště byl pozván velice zdatný soupeř, který už měl své odehráno i v oficiálních soutěžích – Jiskra Šluknov. Tehdy došlo i k prvnímu velkému překvapení, když favorizovaní Šluknováci odjeli domů vlakem zatížení debaklem

a nakládačkou 7-0. Bohužel tento počinek byl prvním a na dlouhou dobu i posledním vystoupením. Mezi partou fotbalistů zřejmě chyběl tahoun, který by ostatní strhnul k nějaké další aktivitě. Celá řada kluků, kteří měli do fotbalu chuť, musela narukovat, a tak se stalo, že jak se s velkou slávou začalo, tak rychle zase vše utichlo. Jednu akci na vymodleném hřišti ale ještě přeci jen stačili připravit agilní odboráři firmy STAP. Využili nové plochy i toho, že se na ní zrovna moc nedělo a připravili na ní v témže roce, tedy v roce 1948, turnaj družstev z různých závodů STAPu. Mezi účastníky byl za závod 2 ve Velkém Šenově i pozdější první starosta Vilémova po „Sametové revoluci“, pan Jaroslav Chmelař. O pozemek hřiště začaly tahanice v souvislosti s plánovanou výstavbou koupaliště. Poté se fotbal ve Vilémově odmlčel na dlouhých 8 let.

Jedno z odborářských fotbalových mužstev různých závodů STAP, které se zúčastnilo turnaje v roce 1948 na původním hřišti za dnešním Siopsem. Jako první zleva stojí pozdější starosta Jaroslav Chmelař. Dále identifikováni: Bouška, Kirchberger, Martínek, Kamí-

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Na svoji příležitost čekal do 19. dubna 1956. Říká se, že v hospodě u piva vzniklo mnoho dobrého, což byl i náš případ. V ten den, stejně jako ostatně už mnohokrát předtím, zašli na pivečko k Žákům pánové Jan Zíka, František Svoboda, Karel Koudelka, Bohumil Štíčka a Jarda Michalíček.

Václav Žák byl duchovním otcem vilémovského fotbalu.
ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Po několika žejdlících slovo dalo slovo a spolu s panem domácím toho dne ustavili fotbalový oddíl T. J. JISKRA VILÉMOV a položili tak základní kámen k dnešním úspěchům.

František Svoboda
ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Fotbalisté byli přiřazeni k vesnické sportovní organizaci stejného jména. K volejbalistům, stolním tenistům, lyžařům a cvičencům základní tělesné výchovy. Jako celek pak byli součástí sdružení „Dobrovolné sportovní organizace JISKRA“ se sídlem v Praze 11, na náměstí Maxima Gorkého 23. Pod jeho křídla patřily i další oddíly ve výběžku s názvem JISKRA, jako třeba Dolní Poustevna, Dolní Podluží, Šluknov, nebo Velký Šenov.

Bohumil Štíčka
ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Jaroslav Michalíček a Karel Koudelka
ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Výše jmenovaní funkcionáři, kteří neměli do té doby žádné podobné zkušenosti, začali docela svižně jednat. Jako plochu pro nastávající hřiště získali louku pod nádražím, která k tomuto účelu vlastně slouží dodnes. Po úpravě a narovnaní terénu byla na místo navedena z kotelen okolních fabrik škvára, tehdejší klasický a jediný podklad fotbalových hřišť i na té nejvyšší úrovni. Tento černý popel se čas od času musel doplňovat, rozhrnovat, vláčet těžkou traverzou, zapřaženou za traktor, a nakonec válcovat, a hlavně v létě velice často pro svou prašnost kropit. Většinou i dvakrát za zápas. Pomocnou ruku už tenkrát nabídli Sukovi, kteří fotbalistům na tyto práce dali k dispozici svůj Zetor. Ze středu obce byla přivezena trafika paní Klátilové, která vylepšená o dva boční přístavky sloužila jako jediné zázemí pro dění na hřišti.

Vysloužilá trafika z centra obce putovala na nově založené fotbalové hřiště, kde sloužila k mnoha účelům
ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Nadšenec pan Žák zde trávil jako správce, bafuňář a trenér každou volnou chvíli, veškeré práce řídil a značnou měrou se na nich i sám podílel. V provizorní kabině často i přespával. Ruku k dílu při správě hřiště, tenkrát úplně samozřejmě a nezištně, přikládali i samotní fotbalisté a nejněrnější fandové. Branky na vlastní náklady zhotovil a postavil fanoušek místních – truhlář Jančík. S výzbrojí pro hráče vypomohli z nedaleké Lobendavy, za kterou občas nastupovali, tehdy jako dorostenci, vilémovští Ruda Pešík a Josef Hýbl. Jak skvěle v Lobendavě fotbal odstartoval a výkony mnohdy předčil i mocnější Poustevnu, tak rychle zase zanikl pro nedostatek lidí. Předseda rozpadajícího se oddílu pan Netolický přenechal vilémovským nadšencům kromě jiného i první soutěžní dresy, které vlastně v době kdy skončil první pokus o fotbal ve Vilémově pod Annaberg místní věnovali. Alespoň o tom tak informuje jeden ze zachovalých starodávných dokumentů. Šlo o těžká vlněná trika s velkým límcem, která po každém dešti byla pro hráče nepříjemnou zátěží. I za tohle ale byli vilémovští fotbalisté v této průkopnické době Lobendavákům velice vděční. Jsme-li u výstroje, pamětníci vzpomínají také ševce Hackenbecka z Doliny, který jim okovával kopačky módními hřeby, které pak občas ze sportovní obuvi vyčuhovaly. Později se o kopačky spoluhráčů staral František Pešík, který byl rovněž obuvníkem. Místo kabin pro hráče posloužily půdní prostory v restauraci KLUB, odkud se v plné zbroji docházelo až na hřiště. K mytí sloužila kád u Běhavých, kteří v té době v Klubu bydleli a působili tam jako správci.

Úprava hřiště byla dokončena 18. října 1956. Vše bylo připraveno k tomu, aby své první hlasité slovo mohli říci i samotní hráči. Fotbal ve Vilémově se přihlásil o slovo.

Petr Horák s přispěním pamětníků

Jedni z prvních, zleva stojí: Mrkvička, Zich, Marek, Žembery, Hýbl. Zleva v pokleku: Bakoš, Babovák, Michalíček, Kamínek, Bělka

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

PF 2022

Požehnané a ničím nerušené
Vánoce, pevné zdraví a úspěšný
start do nového roku všem
občanům přejí zastupitelé obce.

OBEC VILÉMOV

OSTATNÍ

■ Setkání jubilatů

Ve čtvrtek 9. prosince 2021 proběhlo v obřadní místnosti obecního úřadu další, letos již poslední, milé setkání s našimi jubily. Tentokrát strávil s oslavenci čas nad šálkem dobré kávy starosta naší obce. Přítomní v příjemné atmosféře zavzpomínali na společně strávené roky, vždyť všichni se dobře znají.

I tentokrát toto setkání probíhalo s milou společností dam z Dámského klubu, které zajistily pro naše seniory malé pohoštění, za což jim patří dík.

Zleva: Zdeněk Černý, Ivanka Smělíková, Stanislav Adánek, Josefa Barková, Karel Pechman, Stanislav Zita, Kristina Müllerová, Miroslava Müllerová, Romana Raichartová, Miroslav Bušek

ZDROJ : VLASTNÍ ARCHIV

Rádi ještě jednou přejeme našim jubily k jejich narozeninám mnoho zdraví a optimismu. Aby jejich další dny byly naplněny pohodou, radostí a spokojeností v kruhu jejich nejbližších.

S přáním požehnaných Vánoc se těšíme na další setkání s jubily!

GT

■ Přání

„KDO CHCE, HLEDÁ ZPŮSOB,
KDO NECHCE, HLEDÁ DŮVOD“

J. Werich

Přejeme si o letošních Vánocích, aby bylo mezi námi co nejvíce lidí, kteří chtějí.

Spokojené prožití vánočních svátků, dny plné lásky, štěstí a v novém roce pevné zdraví a hodně spokojenosti.

kolektiv rehabilitace

Uhelné sklady HEIZPROFI Koldová s.r.o Mikušovice vám přeje v roce 2022 mnoho úspěchů a i nadále jsme tu pro vás s prodejem hnědouhelných briket, uhlím, šterky, písky.

Děkujeme za přízeň. Koldová.

■ Nový systém a způsob úhrady za svoz komunálního odpadu

Vážení občané,

od 1. ledna 2022 se i v naší obci mění systém a způsob úhrady za svoz komunálního odpadu.

Je nutné, aby vlastníci nemovitosti (plátce) provedl do konce tohoto roku ohlášení, za jaký objekt bude platbu provádět. Zároveň si může vybrat objem a četnost vývozu nádob podle potřeby (lze průběžně měnit s ohledem na skutečnost).

Od pondělí 29. 11. 2021 je možné v této věci kontaktovat pracovníky obecního úřadu buď osobně v podatelně obecního úřadu, nebo telefonicky na telefonních číslech 412 397 426, kl. 11, nebo 725 061 181, a to každý všední den v době od 8:00 do 15:00 hodin.

Ohlašovací formulář je k dispozici ke stažení na webových stránkách naší obce, nebo k dostání přímo na obecním úřadě.

Děkujeme za vaši součinnost.

Obec Vilémov